

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004544 17 Кж
Бања Лука, 19.7.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Едине Чупељић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњиченог Б.С., због кривичног дјела убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној на рјешење Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004544 17 Кв 2 од 12.7.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 19.7.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњиченог Б.С. изјављена на рјешење Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004544 17 Кв 2 од 12.7.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004544 17 Кв 2 од 12.7.2017. године продужен је за два мјесеца притвор против осумњиченог Б.С., због кривичног дјела убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против овог рјешења благовремено је изјавио жалбу његов бранилац Д.П., адвокат из Д., због погрешно утврђеног чињеничног стања и „погрешне примјене материјалног закона“, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење укине и оптужени пусти на слободу.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Жалба оспорава правилност утврђених одлучних чињеница, као и закључак суда о постојању нарочитих околности које оправдавају бојазан да би осумњичени могао поновити кривично дјело.

Супротно томе овај суд налази да су све одлучне чињенице правилно утврђене и да је правилно закључено како и даље постоје нарочите околности које оправдавају бојазан да би осумњичени могао поновити кривично дјело. У том правцу првостепени суд је правилно утврдио и цијенио чињеницу да су

односи између осумњиченог и оштећеног од раније поремећени, доводећи је у везу са начином извршења кривичног дјела који показује нарочиту упорност осумњиченог, која се огледа у томе да он након испаливања хица којим је нанео повреду оштећеном одлази до куће гдје се он са породицом сакрио и покушава да на силу отвори врата и дође до њега. Осим тога правилно цијени и да је он пред полицијским службеницима приликом лишавања слободе упутио пријетње оштећеном да ће „побити и заклати његову дјецу“. Ове чињенице оправдавају закључак побијаног рјешења како су то нарочите околности које оправдавају бојазан да ће оптужени поновити кривично дјело.

Дакле, побијано рјешење је све одлучне чињенице правилно утврдило изводећи основано закључак да су све то околности које оправдавају бојазан од понављања кривичног дјела, што је основ за продужење притвора из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

С обзиром на наведено ваљало је примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС жалбу браниоца сумњиченог одбити као неосновану.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић